

ב"ה, גליון קא שבט תשמ"ו וועד העולמי ללימוד תורה לשמה ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר אוהב ישראל ויצא

שייך ג"כ לפסח עוד ויקח מאבני המקום גו'. במדרש (ב"ר סח) יש דיעות שונות כמה אבנים נטל. ר"י סובר י"ב אבנים נטל. ור"נ סובר ג' אבנים נטל. ורבנן סברי ב' אבנים נטל. והוא מבואר למעלה כיד ה' הטובה עלינו. ועוד יש לאלוה מילין. וי"ל כי מא"ח ומא"ח ול"פ. דהנה ידוג שיש בעולם ג' יסודות. והם, אש. רוח. מים. ונקרא בס"י אמ"ש. מ"ם דוממת. שי"ן שורקת. אל"ף רוח מכריע ביניהם. ר"ל שיסוד הרוח הוא כלול מאש ומים. והנה יסוד האש הוא חם וממנו התעוררות הכעס שהוא מדה רעה. ויסוד הרוח הוא קר. וממנו נתעורר העצלות שהוא ג"כ מדה רעה. ויסוד המים הוא לח וממנו נתעורר תאוות רעות והתענוגים כמו ניאוף ר"ל. והנה כתיב (דברים לב, ט) כי חלק ה' עמו, חל"ק נוטריקון. ח"ם. ל"ח. ק"ר, היינו שצריך איש הישראלי להפוך יסודות הנ"ל אל עבודת הש"י ולא ישתמש עמהם לפי טבעם. היינו ביסוד האש יראה לעבוד את הש"י בהתלהבות גדול בתפלה או בלימוד תורה לשמה. וביסוד הרוח להתעצל מן התאוות הגופניות ושלא להמרות עיני כבודו ית'. וביסוד המים שהוא לח. להתענג על ה'. ולאהוב אותו. וזהו ענין קדושת שבת היינו עליות כל הג' יסודות לה'. כי כתיב (שמות לח, ג) לא תבערו אש גו'. וזה מורה שצריך לאחוז ביסוד הקר ולהעלותו. ובשבת צריך כל אחד מישראל להיות מתלהב לבו לעבודתו ית'. ובזה מעלה יסוד האש. וע"י הטבילה במקוה הוא מעלה יסוד המים שהוא לח. וע"ד כלל הוא להעלות כל הג' יסודות אש רוח מים. אל הקדושת שבת. ולכן נקראת סעודת ליל שבת חקל תפוחין קדישין כי חק"ל. נוטריקון ח"ם. ק"ר. ל"ח. ואנו מעלין אותן אל הקדושה. להיות הכל משועבד לעבודתו ית'. וכשאנו מעלין הג' יסודות הנ"ל צריכין אנו להעלותן עם יסוד העפר וזהו טל תן לרצות ארצך. הוא בחי' חם. קר. לח. הם, אש. רוח. מים. בחי' יה"ו משם

הק' הוי"ה משם מ"ה הק' שהם ג' אותיות הראשונות הם גי' ט"ל. וצריך לייחדם עם יסוד העפר בחי' ה' אחרונה משם הק' הוי"ה במילוי אלפי"ן שם מ"ה הק'. כי עפר לית לה מגרמה כלום כ"א מה שנותנים לה הג' יסודות הנ"ל. ויסוד העפר הוא מורכב מהג' יסודות. וכן אנו צריכין להתדמות לה. כמה שכתוב ונפשי כעפר לכל תהיה, היינו כמו שיסוד העפר לית לה מגרמה כלום כן נדע שאין אנו בעצמינו כלום רק אור שכינתו ית' החופף עלינו תמיד:

ועפ"ז יבואר דברי המדרש על נכון. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו. היינו ששם דבר זה במחשבתו להעלות הג' יסודות. אש רוח מים ולייחדם עם יסוד העפר. וז"ש וישכב במקום ההוא. ר"ל שייחד אותם עם הארץ שהוא בחי' יסוד העפר. ואחר הייחוד הזה אז ויחלום הראה לו הש"י. סל"ם. גימטריא ק"ל. והוא מנין שם מ"ה הק' כפול ומשולש ומרובע, וזהו בחי' ייחוד הד' יסודות ארמ"ע מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. ייחוד ארץ ושמים. והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. ר"ל היסודות שמתאחדין בו. והנה ה' נצב גו' אנכי עמך. היינו אנכ"י גימטריא כסא הוא עמך, ומעתה הג' דיעות שבמדרש כולם לדבר אחד נתכוונו כי ר"י שאומר י"ב אבנים מדבר מזה שנטל אחר העלותו יסוד העפר וייחדו עם הג' יסודות הנז'. ויסוד העפר הוא בחי' שם הק' אדנ"י והוא במילואו י"ב אותיות וזהו י"ב אבנים. ורנ"א ג' אבנים. מדבר בעת שהתחיל לייחד לקח ג' אבנים היינו ג' יסודות לייחדם עם יסוד הד'. ורבנן אמרי ב' אבנים מפני שיסוד הרוח הוא כלול מאש וממים. ולכן הם מחשבין ג' יסודות הנ"ל לב'. ורצה יעקב אבינו ע"ה שיתאחו האבנים זו לזו היינו שיתאחדו הד' יסודות הנ"ל. והנה התוה"ק שנבראו בה כל העולמות יש בה ג"כ הד' יסודות. כי האותיות הם בחי' יסוד העפר דלית לה מגרמה כלום כך הם מעצמם אין להם שום תנועה רק ע"י הנקודות הם מתנענעים וע"י הטעמים והתגין הם מתנהגים. וטנ"ת הם בחי' אר"מ וזהו שראה יעקב אבינו ע"ה אחר ייחוד הד' יסודות. והנה באר בשדה. בא"ר נקרא התורה בשדה הוא אותיות שהם בחי' יסוד העפר. וג' עדרי צאן רובצים עליה הם טנ"ת בסוד ט"ל תן לרצות ארצך. ובעת עליית יסוד העפר להג' יסודות הנ"ל נעשה אז יסוד העפר למעלה בחי' אשת חיל עטרת בעלה (משלי יב, ד). וזהו ענין מוריד הטל ר"ל אות ה' שהיא בחי' יסוד העפר קודמת לט"ל בחי' ג' יסודות וכנ"ל:

(המשך אי"ה בגליון הבא)